

Rep 061 12473
T.V. + B.R.

A.R. 04/4709/A -

In de zaak van:

advocaat, wonende te

Eser, vertegenwoordigd door Mr.

tegen :

N.V. verzekeringsmaatschappij met zetel te
en ondernemingsnummer

Verweerster, vertegenwoordigd door Mr.

Vonnist de rechtbank als volgt.

De rechtbank hoorde de partijen op de openbare terechtzitting van 12 mei 2006 en nam inzage van de stukken, waaronder de dagvaarding van 15 december 2004.

Relevante feiten en voorwerp van de vordering

De familie is verzekerd in rechtsbijstand bij

Op 5 juli 2001 was de minderjarige het slachtoffer van een verkeersongeval, waardoor zij lichamelijke schade leed. Hieromtrent werd geen minnelijke regeling getroffen met de aansprakelijke derde.

Op 25 september 2002 diende deze derde-aansprakelijke te verschijnen voor de politierechtbank te Sint-Niklaas wegens verkeersrechtelijke inbreuken gepleegd op 5 juli 2001.

Bij brief van 28 augustus 2002 stuurde het dossier op aan Mr. met vraag om zich namens haar verzekerde burgerlijke partij te stellen op voormelde terechtzitting en de aanstelling van een gerechtsdeskundige te vragen (bijkomend stuk 1 van de eiser).

Mr. vroeg en bekwam daartoe de (alsdan) vereiste machtiging van de vrederechter conform art. 410 §1, 7° B.W..

Hij stelde zich namens de verzekerde van burgerlijke partij op voormelde terechtzitting van 25 september 2002 en legde een nota burgerlijke partijstelling neer. Bij vonnis van de politierechtbank te Sint-Niklaas werd deze burgerlijke partijstelling gegrond verklaard en werd een deskundige aangesteld.

Mr. volgde de expertiseverrichtingen op. Nadien stelde hij een schade-eis op, onderhandelde met de tegenpartij en liet de zaak opnieuw oproepen voor de politierechtbank. Uiteindelijk werd vóór de voorziene pleitdatum van 7 juni 2004 een

Ongetekend afschrift
art. 792 Gerecht. Wetboek
vrijgesteld van expeditierecht
art. 280/2° Wetb. griffierecht

dading gesloten met (BA-verzekeraar van) de aansprakelijke derde, door tussenkomst van Mr. . Hierdoor ontving de verzekerde van een schadevergoeding van € 2.373,57 (incl. vergoedende interesten).

Mr. sloot derhalve zijn dossier af en maakte bij brief van 14 juni 2004 zijn staat van kosten en ereloon tot beloop van € 1.596,67 over aan . De kostenstaat was gedetailleerd. Het ereloon betrof een forfaitair bedrag van € 950,00 voor volgende geleverde prestaties : "bespreking dossier – diverse consultaties – opzoekingen – zitting politierechtbank Sint-Niklaas – opstellen BP-nota, conclusie, afrekening, brieven, verzoekschriften, ..., afwerken dossier, enz." (zie bijlage aan stuk 1 van de eiser).

vroeg bij brief van 18 juni 2004 "alvorens tot vergoeding over te gaan" een detail van het aangerekende ereloon en vond de eenheidsprijs van € 12,00/brief "aan de hoge kant" (stuk 2 van de eiser).

Er ontstond een intense briefwisseling die tot geen vergelijk leidde.

* * *

Bij exploit van 15 december 2004 dagvaardde Mr. in betaling van :
- voormelde staat van kosten en ereloon ad € 1.596,67
- een provisionele relevante invorderingskost van € 750,00
- verwijlrente aan 10% vanaf 14 juli 2004 tot de datum der algehele betaling
dit alles in een vonnis uitvoerbaar bij voorraad en met uitsluiting van het vermogen tot borgstelling of kantonnement.

In zijn conclusie van 6 februari 2006 herleidde hij de gevraagde rentevoet van 10% voor de verwijlinterest naar 9,50%. Tevens vroeg hij de rechtbank in zelfde conclusie het advies in te winnen van de orde van advocaten van de balie Gent omtrent de hoegrootheid van de betreffende staat van kosten en ereloon, in zoverre haar verweer zou aanhouden.

Tenslotte vroeg hij in deze conclusie voorbehoud om de relevante invorderingskost uit te breiden en begrootte hij de rechtsplegingsvergoeding op € 358,97 indien de gevraagde invorderingskost niet zou worden toegekend.

In hoofdde stelde dat de vordering ongegrond is tegen haar, vermits de eiser tegenover haar geen vorderingsrecht heeft bij gebrek aan overeenkomst tussen hen.

Subsidiair betwist zij de vordering van de eiser cijfermatig en heeft zij geen bezwaar tegen de inwinning van een voorafgaandelijk advies van de orde van advocaten.

Bespreking

1. Heeft de eiser een rechtstreeks vorderingsrecht tegen de rechtsbijstandsverzekeraar van zijn cliënte ?

was de cliënte van de eiser, voor wie hij prestaties heeft geleverd, die door haar dienen vergoed.

... was verzekerd in rechtsbijstand bij ..., waardoor deze verzekeraar de advocatenkosten die haar verzekerde heeft betaald, aan haar verzekerde dient terug te betalen binnen de perken van de polisvoorwaarden.

De eiser is vreemd aan deze verzekeringsovereenkomst.

De eiser stelt dat hij - niettegenstaande hij geen partij is in voormelde verzekeringsovereenkomst - toch over een rechtstreekse vordering beschikt tegen ... tot betaling van zijn staat van kosten en ereloon, gezien er tussen hem, zijn cliënte-verzekerde van ... en ... een delegatieovereenkomst is tot stand gekomen, waarbij :

- (delegant)
- aan haar rechtsbijstandsverzekeraar ... (gedelegeerde schuldenaar),
- die haar iets verschuldigd is (nl. rechtsbijstand op grond van de verzekeringsdekking),
- de opdracht heeft gegeven (op grond van de verzekeringsdekking en de uitoefening van de vrije keuze van advocaat)
- zich persoonlijk jegens de vrij gekozen advocaat Mr. ... (delegataris) te verbinden (nl. tot voldoening van diens staat van kosten en erelonen binnen de perken van de verzekeringsdekking)
- en Mr. ... deze rechtstreekse verbintenis tegenover hem heeft aanvaard.

Hierdoor is een rechtstreekse overeenkomst ontstaan tussen de advocaat en de verzekerde evenals een bijkomende verbintenis tot betaling van de kosten en ereloon door de rechtsbijstandsverzekeraar.

De eiser verwijst daartoe naar o.a. BERNAUW, K., "De verhouding tussen de rechtsbijstandsverzekeraar en de advocaat", in "Bijzondere vraagstukken rechtsbijstandsverzekering", Maklu, 1998, 115 e.v. (inz. nr. 31) en het vonnis van de 9° kamer van deze rechtbank d.d. 11 februari 2005 (A.R. 03/757/A - onuitgegeven en de aldaar geciteerde rechtspraak en rechtsleer (bijkomend stuk 4 van de eiser)).

Minstens stelt hij dat uit de tussen partijen gevoerde briefwisseling duidelijk blijkt dat de verweerster hoe dan ook de rechtstreekse betaling van eisers kosten en ereloon principiële op zich heeft genomen.

De verweerster ontkent dat een delegatieovereenkomst tot stand zou zijn gekomen, vermits zij nooit de opdracht heeft gekregen van haar verzekerde om de staat van kosten en ereloon van Mr. ... rechtstreeks aan hem te voldoen en zijzelf zich nooit rechtstreeks tegenover Mr. ... daartoe verbonden heeft. Minstens stelt zij dat de eiser het tegendeel niet bewijst.

* * *

Met haar aanstellingsbrief van 28 augustus 2002 maakte de verweerster haar dossier over aan de eiser met vraag haar verzekerde, haarzelf en de makelaar rechtstreeks op de hoogte te willen houden en met instructie in te staan voor de burgerlijke partijstelling namens haar verzekerde voor de politierechtbank met het oog op de aanstelling van een geneesheer-expert. In deze brief wordt niets vermeld omtrent de vergoeding van eisers kosten en ereloon (bijkomend stuk 1 van de eiser).

De eiser heeft de belangen van zijn cliënte (conform de instructies van de verweerster) behartigd en de verweerster, evenals de makelaar en uiteraard zijn cliënte stipt op de hoogte gehouden van de evoluties in het betreffende dossier.

Nadat de eiser zijn staat van kosten en ereloon had overgemaakt aan de verweerster met zijn brief van 14 juni 2004, ontstond intensieve correspondentie tussen partijen, waaruit duidelijk blijkt dat de verweerster zich principieel verbonden achtte tot het rechtstreeks betalen van eisers staat van kosten en ereloon, die zij cijfermatig evenwel betwistte, nl. :

- brief van de verweerster aan Mr. d.d. 18 juni 2004 (stuk 2 van de eiser) : "Wij nemen kennis van Uw eindstaat van kosten en ereloon inzake. Alvorens wij tot vergoeding overgaan, wensen wij echter een detail te ontvangen van de aangerekende erelonen (...). Bovendien lijken de aangerekende kosten ons aan de hoge kant, in het bijzonder het bedrag van € 12,00/brief (...)."
- brief van de verweerster d.d. 12 juli 2004 (stuk 4 van de eiser) : "Het staat U inderdaad vrij Uw ereloon persoonlijk te bepalen doch het staat ons uiteraard evenzeer vrij een detail te vragen van, de door U aangerekende kosten en erelonen in een schadedossier, gezien wij tenslotte degenen zijn die Uw ereloon dienen te vergoeden (...)"
- brief van de verweerster d.d. 9 augustus 2004 (stuk 6 van de eiser) : "Wij blijven in afwachting van Uw detail van ereloonstaat waarom wij U in eerdere briefwisseling hebben verzocht en waarop wij menen recht te hebben, gezien wij verondersteld worden deze ten laste te nemen (...)."
- brief van de verweerster d.d. 15 november 2004 (stuk 8 van de eiser) : "(...) Wij menen dat wij hierom kunnen vragen gezien wij uiteindelijk de erelonen dienen te vergoeden. (...)"

(onderlijning aangebracht door de rechtbank).

* * *

Voornamelijk uit de voormelde zinsnede in de brief van d.d. 14 juni 2004 ("Alvorens wij tot vergoeding overgaan ...") blijkt duidelijk dat de opdracht moet hebben gekregen van haar verzekerde om eisers kosten- en ereloonstaat rechtstreeks te betalen aan de eiser. Dat de eiser dit aanvaard heeft, blijkt uit het feit dat hij deze staat rechtstreeks naar heeft verstuurd en rechtstreeks met heeft gecorrespondeerd over de omvang van deze staat.

De eiser bewijst dan ook dat er een delegatieovereenkomst tot stand is gekomen, waardoor hij zijn betreffende kosten- en ereloonstaat rechtstreeks kan invorderen van

2. Omvang van de kosten- en ereloonstaat van de eiser

De partijen gaan akkoord dat vooraleer te oordelen over de vraag of eisers kosten- en ereloonstaat met de door artikel 459 Ger.W. vereiste billijke gematigdheid werd opgesteld, voorafgaandelijk het advies dient ingewonnen van de raad van de orde van advocaten van de Gentse balie, zoals hierna bepaald.

3. Relevante invorderingskost

De eiser vraagt op grond van artikel 6 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties, een bedrag van € 750,00 als relevante invorderingskost.

Er bestaat geen betwisting over het feit dat de beide partijen als "ondernemers" dienen te worden beschouwd in de zin van voormelde wet. Evenmin bestaat betwisting over het feit dat, als wordt besloten tot het bestaan van een (bijkomende) overeenkomst tussen de eiser en — zoals hiervoor effectief werd gedaan — deze overeenkomst als een handelstransactie dient te worden beschouwd in de zin van voormelde wet.

Overeenkomstig artikel 6 van voormelde wet van 2 augustus 2002 moet de gevorderde invorderingskost voldoen aan de beginselen van transparantie en in verhouding staan tot de schuld in kwestie.

Nu deze schuld thans nog niet vaststaat, gezien voorafgaandelijk advies van de raad van de orde van advocaten van de balie Gent wordt ingewonnen, kan hieromtrent thans nog niet worden gestatueerd.

Het komt derhalve passend voor de eiser hiervoor een voorbehoud te verlenen.

4. Interest

Overeenkomstig artikel 4 van voormelde wet van 2 augustus 2002 bestaat er betalingsachterstand, voor zover de schuld niet is voldaan binnen de 30 dagen te rekenen vanaf de dag volgend op de ontvangst door de schuldenaar van de factuur of een gelijkwaardig verzoek tot betaling.

De eiser maakte zijn kosten- en ereloonstaat over aan — bij brief van maandag 14 juni 2004, zodat mag worden aangenomen dat — deze brief ontvangen heeft 's anderendaags op dinsdag 15 juni 2004 en derhalve diende te betalen tegen uiterlijk 15 juli 2004.

Conform artikel 5 van voormelde wet heeft de eiser recht op betaling van een interest van rechtswege en zonder ingebrekestelling, vanaf 15 juli 2004 tegen de referentieinterestvoet vermeerderd met 7 procentpunten en afgerond tot het hogere halve procentpunt, hetgeen voor het tweede semester van 2004 een interestvoet inhoudt van 9,5% (B.S. 10 augustus 2004).

De eiser is dan ook principieel gerechtigd op deze interest.

Nu nog niet werd geoordeeld over de omvang van de schuldvordering van de eiser lastens —, komt het passend voor de eiser een voorbehoud te verlenen m.b.t. de interesten.

**OP DEZE GRONDEN,
DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak.**

Met inachtneming van de artikelen 2, 34, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Verklaart de vordering van de eiser ontvankelijk en reeds gegrond als volgt.

1. bepaalt dat de verweerster schuldenaar is van de kosten- en ereloonstaat van de eiser d.d. 14 juni 2004
2. vooraleer te oordelen over de vraag of deze kosten- en ereloonstaat conform artikel 459 Ger.W. werd opgesteld :

Zegt dat de meest gerede partij omtrent de door de eiser gevorderde staat van kosten en ereloon voor een bedrag van € 1.596,67 het advies zal inwinnen van de raad van orde van advocaten te Gent, nadat de stafhouder van die orde een commissie heeft gelast de partijen te horen, de zaak te onderzoeken en verslag uit te brengen aan de raad, en in geval geen minnelijke regeling kan worden bereikt, dit advies aan de rechtbank voor te leggen.

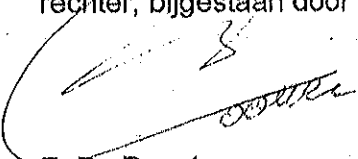
3. Verleent voorbehoud aan de eiser betreffende de door hem gevraagde relevante invorderingskost en interest.

Houdt de uitspraak over de kosten aan.

Verzendt de zaak naar de Bijzondere Rol van deze kamer.

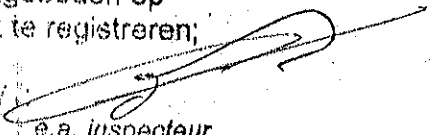
Verklaart dit vonnis voorlopig uitvoerbaar, niettegenstaande voorziening en zonder zekerheidsstelling.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de tweede burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, op **veertien september tweeduizend en zes**, waar aanwezig waren: Katrien De Wilde, rechter, bijgestaan door Francine De Poorter, griffier.

F. De Poorter

K. De Wilde

Aangeboden op 14 sept. 2006
Niet te registreren;

1717

De e.a. inspecteur,
M. CASSAN